

**Een onderzoek naar de ervaringen van jeugdigen, ouders en pedagogisch medewerkers
in residentiële jeugdzorg X over een periode van 1,5 en 2,5 jaar ten aanzien van de
uitkomsten ‘doelrealisatie’, ‘tevredenheid’ en ‘stabiliteit’**

Student: T. Dingeldein (S4357795)

Begeleider en eerste beoordelaar: dr. A.E. Zijlstra

Tweede beoordelaar: V. Heininga

Rijksuniversiteit Groningen

Faculteit der Gedrags- en Maatschappijwetenschappen

Bachelorwerkstuk Pedagogische Wetenschappen

Juni 2024

Aantal woorden: 6621

Abstract

Residential youth care is a form of care where residence is offered to youth and children outside their home environment. Residence here is defined as day and night stay, on a forced or voluntary basis (De Lange et al., 2015). Criticism on residential youth care has arisen because of its negative outcomes, partly due to the frequent transfer and relocation of youth. However, little is known about the experiences of different perspectives regarding the outcomes of 'goal achievement', 'satisfaction' and 'stability' and their progression over time in residential youth care. Therefore, the purpose of this study is to answer the following question: 'What are the experiences of youth, parents and pedagogical staff in residential youth care X over a period of 1.5 and 2.5 years with regard to the outcomes goal 'achievement', 'satisfaction' and 'stability'?. A qualitative design with a retrospective view was used. Semi-structured interviews were conducted to explore the experiences of four youth, one parent and pedagogical staff. The data was transcribed in F4transkript and coded deductively and inductively in Atlas.ti. Relationships were established between the main categories of 'goal achievement', 'satisfaction' and 'stability'. The results show that outcomes are perceived positively at residential youth care X. The experiences of youth, parents, and pedagogical staff varied incidentally. The findings indicate that stable residence and satisfaction with help in the group lead to positive outcomes relative to goal achievement. Further research is needed on the experiences of youth, parents and pedagogical staff in residential youth care.

Keywords: residential care, goal achievement, satisfaction, stability, experiences, qualitative research

Inleiding

Alle kinderen hebben het recht om in een zorgzame en veilige omgeving op te groeien, waarin ze zichzelf zo optimaal mogelijk kunnen ontwikkelen (Leloux-Opmeer et al., 2016). Echter is het opgroeien in zo'n omgeving niet altijd mogelijk en kan een uithuisplaatsing uitkomst bieden (Leloux-Opmeer et al., 2016). Een mogelijkheid waar jeugdigen na een uithuisplaatsing terecht kunnen, is de residentiële jeugdzorg. Residentiële jeugdzorg is een vorm van hulpverlening waar verblijf wordt aangeboden aan jongeren of kinderen buiten hun eigen omgeving. Zij verblijven hier dag en nacht op gedwongen of vrijwillige basis (De Lange et al., 2015). Het doel van deze hulpverlening is om de ontwikkeling van het kind positief te bevorderen en hierbij veiligheid te bieden met een focus op een snelle terugkeer naar de (pleeg)familie (Huefner et al., 2018; Thoburn, 2016). Leef- en behandelgroepen zijn voorbeelden van deze vorm van hulp (De Lange et al., 2015).

Kritiek op de residentiële jeugdzorg is ontstaan vanwege de negatieve uitkomsten, zoals een verhoogd risico op ontwikkelingsachterstanden en nadelige gevolgen in het psychosociaal functioneren (James et al., 2021). Ook komt uit onderzoek van Nijhof et al. (2020) naar voren dat de korte plaatsingen in de residentiële jeugdzorg en daarbij het veelvuldig door- en overplaatsen van de jeugdigen, de behandelvoortgang bemoeilijkt en het opbouwen van relaties belemmert met andere jongeren op de groep en pedagogisch medewerkers. Het veelvuldig door- en overplaatsen van de jeugdigen zou het resultaat zijn van één algemene aanpak binnen een groep om orde en rust te handhaven waardoor individuele doelen, talenten en behoeften onvoldoende benut worden of aandacht krijgen (Steege et al., 2016). Deze algemene aanpak is het gevolg van de grote groepen in de residentiële jeugdzorg (Nijhof et al., 2020). Ook is gebleken dat (een hoog aantal) overplaatsingen een negatieve invloed heeft op de stabiliteit en tot negatieve gevolgen kunnen leiden voor de jeugdige ten aanzien van de mentale gezondheid (Riemersma et al., 2023; Christiansen et al., 2010).

Er zijn prestatie-indicatoren afgesproken met betrekking tot het meten van de uitkomsten van residentiële jeugdzorg (Van Yperen et al., 2014): mate van doelrealisatie, mate van cliënttevredenheid en de mate van afname of stabilisatie van de problematiek (Van Yperen et al., 2014). Aan de hand van deze indicatoren presenteert dit onderzoek wat er bekend is over de uitkomsten voor jeugdigen in residentiële jeugdzorg X. Bij 'doelrealisatie' wordt er gekeken naar de mate waarin zelfredzaamheid is versterkt, problemen van de cliënt zijn verminderd en/ of participatie is vergroot (Van Yperen et al., 2017). Bij de uitkomst 'tevredenheid' is dit de mate waarin jeugdigen tevreden zijn over de resultaten van de hulp en

in hoeverre het hulpaanbod op de hulpvraag is afgestemd (Van Yperen et al., 2017; Ramos et al., 2006). Met de term ‘stabiliteit’ wordt er gekeken naar het aantal overplaatsingen van de jeugdige naar een andere leefomgeving (Riemersma et al., 2023). Onderzoek wijst uit dat stabiliteit in de praktijk wordt belemmerd door financiële problemen en personeelwisselingen (Van Schie et al., 2020). Een goed en veilig pedagogisch basisklimaat beoogt het behalen van bepaalde doelen en bevordert stabiliteit en tevredenheid (De Lange et al., 2015; Southwell & Fraser, 2010). Onderzoek van Konijn et al., (1997) toont aan dat tevredenheid vaak betrekking heeft op de hulpverlener, maar dat er over de vorm, de inhoud en het resultaat van de hulp vaak ontevredenheid is.

Met betrekking tot de uitkomsten ‘doelrealisatie’, ‘tevredenheid’ en ‘stabiliteit’ ontbreekt onderzoek naar de verschillende perspectieven (jeugdigen, ouders en pedagogisch medewerkers) in de residentiële jeugdzorg en het verloop hiervan over tijd. Dit zou verklaard kunnen worden door de complexe en heterogene problematiek bij jeugdigen in deze vorm van jeugdzorg waardoor generalisatie moeilijk is (Bastiaansen et al., 2019). Het is van belang om te kijken naar de uitkomsten ‘doelrealisatie’, ‘tevredenheid’ en ‘stabiliteit’ om zo inzicht te krijgen in de factoren die een bijdrage leveren aan de ontwikkeling van de jeugdigen en hun kwaliteit van leven in de residentiële jeugdzorg. In onderzoek van Jozefiak & Kayed (2015) komt naar voren dat veel jeugdigen in de residentiële jeugdzorg hun kwaliteit van leven als laag ervaren.

Om meer diepgaande informatie te verkrijgen wordt er gebruikgemaakt van het perspectief van meerdere informantten, om zo resultaten met elkaar te kunnen vergelijken (Silva et al., 2022; Rip et al., 2021; Riemersma et al., 2023). Meerdere perspectieven zijn van belang, omdat percepties van de participanten kunnen variëren in gedragingen en situaties (De Los Reyes & Epkins, 2023). Resultaten kunnen door het gebruik van meerdere perspectieven specifiek begrepen worden (De Los Reyes & Epkins, 2023). Ook wordt er gebruikgemaakt van een retrospectieve benadering. Hierdoor kan inzicht worden verkregen over of de ervaringen veranderen in tijd. Ondanks de beperkte bewijskracht van retrospectief onderzoek, is hier voor gekozen, gezien er bij longitudinaal onderzoek uitval van participanten kan optreden, deze vorm van onderzoek duur is en participanten beïnvloed kunnen worden door ervaringen tijdens eerdere interviews, wat een beperking oplevert in de betrouwbaarheid (Eskes & Rood, 2020; Jupp, 2012).

Het doel van dit onderzoek is om antwoord te krijgen op de volgende vraag: *‘Wat zijn de ervaringen van jeugdigen, ouders en pedagogisch medewerkers in residentiële jeugdzorg X*

over een periode van 1,5 en 2,5 jaar ten aanzien van de uitkomsten ‘doelrealisatie’, ‘tevredenheid’ en ‘stabiliteit’?

Methode

Onderzoeksdesign

Om de ervaringen van jeugdigen, ouders en pedagogisch medewerkers in residentiële jeugdzorg X in kaart te brengen, werd gebruikgemaakt van een kwalitatief design met twee momenten van interviews. Een retrospectieve benadering werd ingezet. Het onderzoek maakt deel uit van een longitudinaal onderzoek van Riemersma et al. (z.d) en is door de ethische commissie van Pedagogische Wetenschappen en Onderwijskunde van de Rijksuniversiteit Groningen goedgekeurd.

Setting

Het onderzoek vond plaats bij residentiële jeugdzorg X. Verblijf werd hier aangeboden op een instellingsterrein voor kortere periodes (Mourits & Addink, 2021). De groep bestond uit 8 tot 12 jeugdigen, die 24 uur per dag begeleid werden door 2 pedagogische medewerkers, die in ploegendiensten werkten met andere pedagogisch medewerkers (Van Schie et al., 2023). De medewerkers waren zelf geen bewoner van het verblijf (Leloux-Opmeer et al., 2018). De jeugdigen die verbleven op deze groep gingen naar hun oorspronkelijke school buiten het instellingsterrein (Van Schie et al., 2023).

Participanten

Voor het onderzoek werden vier jeugdigen geïncludeerd die tussen maart 2020 en maart 2021 in residentiële jeugdzorg X verbleven. Bij één jeugdige nam de ouder deel aan het onderzoek en bij alle vier de jeugdigen namen de pedagogisch medewerkers deel. Ondanks de inclusie van vier jeugdigen, deden twee jeugdigen zelf niet mee aan het onderzoek. Zij hadden geen behoefte aan deelname. Een van de twee jeugdigen die deelnam aan het onderzoek nam ook deel aan de follow-up meting. De jeugdigen hadden een leeftijd tussen de twaalf en achttien jaar. Er werd gestreefd naar een heterogene samenstelling van de onderzoeksgroep in termen van leeftijd, geslacht, etniciteit en sociaaleconomische klasse. Alle vier de jeugdigen zijn binnen 18 maanden na binnenkomst op residentiële groep X verhuisd naar een andere plek. Drie van deze jeugdigen gingen naar een kleinschalige voorziening. De andere jeugdige is bij familie gaan wonen. Bij twee jeugdigen heeft het verblijf in de kleinschalige voorziening, met herhaaldelijke time-outs, niet geleid tot een langdurige plaatsing. Zij zijn beiden na het verblijf op de kleinschalige voorziening nog twee keer verhuisd.

Instrument

Aan de hand van een interviewprotocol werd in semigestructureerde interviews gesproken met jeugdigen, een ouder en pedagogisch medewerkers. In het interviewprotocol waren drie overkoepelende hoofdcodes opgenomen: ‘stabiliteit’ (‘Jij verblijft hier nu... maanden, hoe is dat voor jou?’), ‘doelrealisatie’ (‘Hoe ging het voor die tijd, hoe ging het daarna?’) en ‘tevredenheid’ (‘Hoe heb je de hulp hier het afgelopen jaar ervaren?’).

Procedure

Om participanten te werven voor het onderzoek, waren er informatieflyers beschikbaar die de verwachtingen en een korte uitleg over het onderzoek bevatten. Een pedagogisch medewerker van residentiële groep X heeft gevraagd of de jeugdige en zijn/ haar ouder(s) deel wilden nemen aan het onderzoek. Bij instemming van zowel de jeugdige als de ouder(s), werd een afspraak gepland om hen verder in te lichten over het onderzoek en om eventuele vragen te beantwoorden. Indien de jeugdige minderjarig was, werd er schriftelijke toestemming gevraagd bij de gezaghebbende van de jeugdige. Aan de jeugdige, de ouder en de pedagogisch medewerker werd toestemming gevraagd voor eigen deelname aan het onderzoek en er werd een ‘*informed consent*’ ondertekend. Vervolgens werden de eerste interviews afgenomen, die circa 45 minuten in beslag namen. Na een jaar, dus 2,5 jaar na plaatsing, werd er opnieuw een interview afgelegd om het verloop van de uitkomsten en het verband tussen de uitkomsten te meten. Alle interviews werden met toestemming van de participanten opgenomen op een geluidsopname.

Data-analyse

Om de data te analyseren werden de opgenomen interviews getranscribeerd in F4transkript en geïmporteerd in Atlas.ti. De transcripten werden doorgelezen om bekend te raken met de data, waarna er deductief werd gecodeerd op de uitkomsten ‘doelrealisatie’, ‘tevredenheid’ en ‘stabiliteit’. Om een dieper begrip van de ervaringen van participanten te krijgen werd er vervolgens inductief gecodeerd binnen de deductieve codes (Flick, 2018). Dit werd gedaan om relevante, nieuwe codes te identificeren (Williams & Moser, 2019). Middels open coderen werden codes verbonden aan tekstfragmenten (Flick, 2018). De tekstfragmenten werden geselecteerd, als ze betrekking hadden op de hoofdcodes ‘stabiliteit’, ‘doelrealisatie’ en ‘tevredenheid’. Volgens axiaal coderen werden de codes met elkaar vergeleken en gecategoriseerd (Flick, 2018). Bij het categoriseren van de codes ontstonden subcodes. Aan de hand van de geselecteerde tekstfragmenten en de bijbehorende codes werd een codeboom opgesteld. Deze is bijgevoegd in bijlage A en bestaat uit de hoofcodes en subcodes.

Doormiddel van het ‘Constant Comparative Design’ werden de codes met elkaar vergeleken. Niet alleen de codes binnen de interviews, maar ook codes tussen de verschillende interviews werden met elkaar vergeleken. Waar nodig werden codes aangepast of verwijderd. Als laatste fase werd er selectief gecodeerd (Flick, 2018). Per subcode is er geanalyseerd wat de verschillen en overeenkomsten waren van de verschillende perspectieven. Tussen de hoofdcodes werden relaties gelegd om zo uitspraken te doen over de ervaringen van jeugdigen, ouders en pedagogisch medewerkers binnen residentiële jeugdzorg X. In dit onderzoek zijn de namen van de jeugdigen fictief, om zo de privacy van de participanten te waarborgen. Er is gekozen voor ‘Loes’, ‘Tom’, ‘Emma’ en ‘Cas’ als fictieve namen.

Resultaten

De belangrijkste bevindingen in de interviews zijn hieronder weergegeven aan de hand van de drie hoofdcodes: ‘doelrealisatie’, ‘tevredenheid’ en ‘stabiliteit’. Elke hoofdcode is weer onderverdeeld in verschillende subcodes.

Doelrealisatie

Ontwikkeling

Alle pedagogisch medewerkers en de ouder geven aan over het algemeen een positieve groei te zien in de ontwikkeling van de jeugdigen op residentiële groep X. Deze groei uit zich in een toename van zelfstandigheid, zelfontplooiing en het beter om kunnen gaan met gevoelens. De ouder geeft aan, ondanks de toename van zelfstandigheid, wel een stagnatie te zien in de ontwikkeling van de jeugdige door Corona, waardoor de jeugdige achterloopt op de rest van jeugdigen. In tegenstelling tot de positieve ontwikkeling op residentiële groep X, lieten de meeste jeugdigen geen positieve ontwikkeling zien na overplaatsing naar de vervolgverblijven, of zelfs een terugval in gedrag volgens de ouder en de pedagogisch medewerkers: “Hij heeft echt heel erg lang moeten wennen aan de plek. Toen hij hier kwam dacht hij: oh alles is beter euh, ik woon dicht bij mijn familie, ik ga in een huiselijke sfeer wonen, maar ja, hij heeft eigenlijk niet echt veel ontwikkeling euh, doorgemaakt vind ik” (pedagogisch medewerker van Tom, 12). De medewerker gaf aan hier geen aanleiding voor te hebben gevonden. In het interview 2,5 jaar na plaatsing, geeft de jeugdige aan vooruitgang te hebben geboekt. Hij doet dingen meer doordacht en heeft zich beter leren beheersen.

Welzijn

Het welzijn op de groep is positief ontwikkeld volgens de jeugdigen, terwijl pedagogisch medewerkers aangeven dat het welzijn wisselend is verlopen. De jeugdigen geven aan dat het tijdens het verblijf op residentiële jeugdzorg X goed met ze is gegaan. Ze hebben zich op hun gemak gevoeld, wat een positieve invloed had op het welzijn. Echter geeft een jeugdige aan dat er veel leeftijdsverschil zat tussen de jongeren en dat er vaak ruzie was op de groep. Hierdoor ervaarde ze soms een gevoel van onveiligheid. De pedagogisch medewerkers geven aan dat het wisselend is gegaan met het welzijn van de jeugdigen sinds de start van plaatsing door gebrek aan perspectief. Dit zou komen doordat de residentiële groep tijdelijk was, gezien de jeugdigen moesten wachten op plek in het vervolgverblijf. Volgens hen ervaarden de jeugdigen het als moeilijk dat er geen perspectief was en ze daarom niet begrepen waarom ze daar zaten. Een pedagogisch medewerker vertelt dat er agressief gedrag ontstond bij de jeugdige, vanwege het ontbreken van perspectief. Dit uitte zich in verbale agressiviteit en agressiviteit richting objecten. Enkele jeugdigen lieten na overplaatsing een afname in welzijn zien volgens de ouder, pedagogisch medewerkers en de jeugdigen zelf. De afname in welzijn uitte zich in depressies en het gebruik van middelen: “Nou niet goed, want zij heeft heel veel harddrugs gebruikt. Om zeg maar alles euh, te onderdrukken” (ouder van Emma, 17). Na een jaar geeft een jeugdige aan zich enerzijds goed te hebben gevoeld en rust te hebben ervaren. Anderzijds geeft hij aan depressief te zijn geweest. In tijden van de depressies kwam hij in aanraking met het gebruik van middelen.

School

De schoolgang is positief bevorderd sinds de start van plaatsing, ondanks dit bij sommigen vaak gepaard ging met spijbelen. De jeugdigen zelf verklaarden in de interviews vaak te hebben gespijbeld, maar afgezien daarvan wel naar school te zijn gegaan. Eén jeugdige heeft haar diploma behaald op de groep en is doorgestroomd naar een hoger niveau. Pedagogisch medewerkers geven aan dat er op het begin van plaatsing veel verzuim plaatsvond, maar dat dit na verloop van tijd afnam. Na overplaatsing komt in de interviews met de pedagogisch medewerkers en jeugdigen naar voren, dat de jeugdigen school als lastig ervaarden of gestopt zijn met school. Dit kwam ook terug in het interview 2,5 na plaatsing. Het stoppen met school kwam mede door een hoge mate van verzuim: “Toen ik euh, op [naam instelling] kwam heb ik dat denk ik één week volgehouden en euh, toen niet meer, maar op [naam instelling] was het ook wel anders want op [naam instelling] ging niemand naar school” (Emma, 17). Hiermee laat de jeugdige zien dat veel jeugdigen op het

vervolgverblijf, na overplaatsing, niet naar school gingen en dat dit onderling elkaar heeft beïnvloed. Een medewerker geeft aan dat niet de jeugdige, maar de school heeft besloten om de jeugdige van school te halen vanwege de hoge mate van verzuim.

Bijbaan

Het hebben van een bijbaan verliep per jeugdige verschillend tijdens het verblijf op residentiële jeugdzorg X. Uit de interviews met de pedagogisch medewerkers kwam naar voren dat bij de meeste jeugdigen er motivatie was om te werken. Echter geven zij aan dat het contact met werkgevers niet goed verliep of dat de jeugdige geen ruimte had in zijn/haar hoofd om te werken, waardoor het hebben van een bijbaan werd bemoeilijkt: “Eh, nou hij wilde heel graag een baantje, maar dat is helaas niet gelukt. Daar had hij geen ruimte voor in zijn hoofd denk ik” (pedagogisch medewerker van Cas, 16). Ouder benoemt dat de jeugdige veel negativiteit aan het werken koppelde. Hierdoor werd er veel van bijbaan gewisseld. Dit werd door de jeugdige bevestigd.

Netwerk

Alle jeugdigen hebben gedurende de plaatsing weinig sociale contacten volgens de ouder en pedagogisch medewerkers, terwijl jeugdigen aangeven veel vrienden te hebben. De jeugdigen zeggen veel te ‘chillen’ met vrienden. Bij sommige jeugdigen zie je een vriendschap met iemand die ze kennen voor plaatsing op de groep. Deze vriendschappen gaan met fluctuaties, maar de jeugdigen ervaren desondanks veel steun aan deze vrienden. De ouder en pedagogisch medewerkers geven aan dat de jeugdigen geen langdurige en oppervlakkige contacten hadden of dat ze geen goed zicht hadden op het verloop van het contact met het netwerk: “Ze is goed in contacten aangaan, maar niet in behouden” (pedagogisch medewerker van Loes, 16). Een pedagogisch medewerker schetst hier een algemeen beeld over: “Altijd bijzonder eigenlijk, want dat is in de jeugdzorg best wel vaak zo. Dat ze helemaal geen vrienden hebben eigenlijk” (pedagogisch medewerker van Loes, 16). De ouder verklaarde dat er op residentiële jeugdzorggroep X niet is ingezet op het onderhouden van vriendschappen, maar dat de jeugdige hier wel behoefte aan had.

Ook speelt het hebben van een liefdesrelatie, na overplaatsing naar het vervolgvverblijf, een toenemende rol bij de meeste jeugdigen volgens de pedagogisch medewerkers en de ouder. Tijdens het verblijf op residentiële jeugdzorg X was er nog bij geen van de jeugdigen sprake van deze liefdesrelaties. De medewerkers en ouder geven aan dat de liefdesrelaties een negatieve invloed hadden op het gedrag van de jeugdigen: “Nou ja, sinds die relatie met die

jongen is het echt wel sneller bergafwaarts gegaan” (pedagogisch medewerker van Emma, 17). De jeugdigen bevestigen dit in de interviews van 1,5 en 2,5 jaar na plaatsing. Deze negatieve invloed uitte zich mede in het overtreden van regels: “Toen euh, werd ik verliefd op een jongen daar, mijn vriend nu nog. Dat euh, ging dus euh, heel erg mis, want euh, wij gingen harddrugs gebruiken samen en we gingen blowen. We gingen alle regels overtreden. Dus we hadden vaak ruzie met groepsleiding” (Emma, 17).

Naast het belangrijk ervaren van de mensen op de groep, verklaarden de jeugdigen en de pedagogisch medewerkers ook dat familie steeds belangrijker werd tijdens het verblijf op residentiële groep X. Per jeugdige verschilt het welk familielid dit was. Ondanks dat familieleden belangrijk waren voor de jeugdigen, was er niet altijd goed contact of zelfs geen contact. Pedagogisch medewerkers, de ouder en jeugdigen geven aan dat er tijdens de beginfase van plaatsing bij enkele jeugdigen geen band was met de familieleden, maar dat deze band tijdens het verblijf op groep, of na overplaatsing, is verbeterd. Bij andere jeugdigen was deze band op de groep al goed en is deze na overplaatsing alleen maar sterker geworden. Na 2,5 jaar geeft de jeugdige aan dat de sterker wordende band kwam, doordat hij zelf als persoon is veranderd: “Maar ik ben ook wel veranderd als persoon, dat wel, dus misschien dat het daar mee te maken heeft ofzo. Ik ben stelliger geworden en denk meer na over dingen voordat ik iets doe” (Tom, 12, follow-up).

Vrije tijd

De meerderheid van de jeugdigen ondernamen veel in hun vrije tijd gedurende het verblijf op de groep, zoals: contact met andere jeugdigen, dagbesteding, naar school gaan, werken en sporten. In de interviews met de jeugdigen en pedagogisch medewerkers kwam rust nemen ook veel naar voren. De medewerkers, de ouder en de jeugdigen geven aan dat de invulling van vrije tijd na overplaatsing verminderd werd. Zo zouden de jeugdigen zich meer terugtrekken op hun kamer en niet meer naar dagbesteding gaan. De jeugdige in de follow-up geeft echter aan na overplaatsing naar dagbesteding te gaan, maar hier geen voldoening uit te halen.

Extra hulp

De meerderheid van de jeugdigen kregen therapie tijdens het verblijf op de groep, wat door pedagogisch medewerkers als werkzaam werd geacht, maar de ervaringen van jeugdigen hiermee verschilden. De medewerkers geven aan dat ze verbetering zagen in het gedrag van de jeugdigen en hierdoor de therapieën als zinvol ervaren. De jeugdigen werkten aan

zichzelf en gingen naar meer zelfstandigheid. Eén jeugdige sluit zich hierbij aan, terwijl de ander jeugdige aangeeft niet veel geleerd te hebben. Na overplaatsing komt uit de interviews met de medewerkers naar voren, dat de jeugdigen nog steeds therapie volgen of extra hulp krijgen. Tijdens de therapie wordt er volgens hen meer aandacht besteed aan de gebeurtenissen uit het verleden. Ouder geeft echter aan dat de jeugdige na overplaatsing geen hulp wilde aannemen, terwijl de jeugdige aangeeft geen hulp te willen en te kunnen ontvangen door de hoge kosten en de lange wachtrijen van de zorg. In het interview, 2,5 jaar na plaatsing, geeft de jeugdige aan nooit een juiste behandeling te hebben gehad op residentiële jeugdzorg X en de verblijven hierop volgend. De behandeling op de kleinschalige groep waar hij nu verblijft ervaart hij wel goede hulp: “Hier, hier is het echt behandeling. Ze zijn echt bezig met je doelen. Ze zijn bezig met jou. Bij [naam instelling 1], [naam instelling 2], [naam instelling 3] was gewoon, ja we zetten je op een woongroep, je ziet maar weer wanneer je naar huis gaat, gedraag je goed” (Tom, 12). Dit is tegenstrijdig met zijn ervaring van therapie op residentiële groep X tijdens het interview 1,5 jaar na plaatsing. Toen gaf hij aan de therapie op de groep wel als zinvol te ervaren.

Tevredenheid

Leefklimaat

In de interviews komt naar voren dat de jeugdigen residentiële groep X als fijn ervaren. Er werd veel met hen overlegd, er waren duidelijke regels en niks veranderde snel binnen de groep. Ze benadrukken een goede band te hebben met de groepsgenoten en veel met deze jongeren te kunnen bespreken: “En alle mensen op de groep. Ik bedoel, je spreekt, bespreekt dingen met elkaar. Iedereen zit daar met een reden natuurlijk” (Emma, 17). Echter zijn ouder en pedagogisch medewerker van mening dat de jeugdigen op de groep elkaar negatief beïnvloedden. Zo geven de pedagogisch medewerkers aan dat de jeugdigen de rest van de groep meenamen in het negatieve gedrag. Ouder heeft hier echter een andere mening over: “Dus, toen zij daar kwam, was zij een heel bleu meisje, die eigenlijk altijd goed luisterde en nooit in, met dat soort dingen in contact was gekomen. En toen ze daar was, dacht ze; oh, al die jongeren, die doen dit, die doen dat” (ouder van Emma, 17).

Verdere ervaringen van de jeugdigen in deze vorm van hulp zijn wisselend volgens de pedagogisch medewerkers en ouder. Ze zouden de begeleiding goed kennen en het gebouw echt als hun plek beschouwen, maar er waren ook ervaringen die ze als niet zo fijn beleefden:

“Aan de ene kant denk ik dat ze dat wel euh, prima vond. Aan de andere kant had ze heel veel last van de, lasten van andere kinderen” (ouder van Emma, 17). Ook gaf één pedagogisch medewerker aan dat de jeugdige het niet prettig heeft gevonden op de groep. De medewerker gaf aan dat hij graag weg wilde en dat hij het gevoel had dat hij daar als straf zat. Het perspectief van de jeugdige bevestigt dit niet en hij ervaarde de groep als fijn.

Begeleiding van pedagogisch medewerkers

De jeugdigen waren over het algemeen tevreden over de hulp die ze ontvingen op de groep. Ze geven aan dat er altijd iemand in de buurt was en dat alles in goed overleg gebeurde. Dit gaf een veilig gevoel. Echter geeft een jeugdige aan, dat door drukte op de groep, de pedagogisch medewerkers weinig tijd voor haar hadden en ze hierdoor weinig begeleiding ervaarde toen ze achttien werd. De ouder en het merendeel van de pedagogisch medewerkers zien dat de jeugdigen de begeleiding als fijn ervaarde op de groep. De medewerkers stonden klaar voor de jeugdigen. Dit in tegenstelling tot de verblijven na overplaatsing. Ouder benoemt, dat de pedagogisch medewerkers na overplaatsing niet beschikbaar waren en dat de medewerkers zich niet aan de afspraken hielden: “En dan moet je bijvoorbeeld op een bepaalde tijd thuis zijn, maar goed als ze dat niet was, ja dan volgde eigenlijk niet echt een sancties of een taak of helemaal niks, dus” (ouder van Emma, 17). De hulp is volgens de ouder op groepsniveau geboden en niet op het individu. De ouder benoemt dat ze denkt dat er voor alle vormen van residentiële jeugdzorg veel verbeterpunten liggen betreft het bieden van hulp aan de jeugdigen vanuit de pedagogisch medewerkers.

Contact ouder met pedagogisch medewerkers

Over het algemeen verliep het contact tussen de pedagogisch medewerkers en de ouders gebrekkig. Deze beide perspectieven geven dit aan. De pedagogisch medewerkers benoemen voornamelijk dat het moeilijk was om contact te krijgen met de ouders. Zij geven ook aan, dat wanneer er contact was, dit gefaciliteerd werd vanuit de medewerkers. Ook de ouder benoemt geen goed contact te hebben gehad met pedagogisch medewerkers. Ze zou dit echter wel gewild hebben, zodat zij betrokken werd bij de behandeling. Na overplaatsing naar het vervolgverblijf geeft een medewerker aan dat zij degene waren die tekort zijn geschoten in het opnemen van contact: “Moeder heeft zich niet altijd even gehoord gevoeld en dat merk je dat, dat nu wel aan het veranderen is. We hebben misschien daar in het begin wel dingen in

laten vallen. Wat we nu wel hebben hersteld zeg maar” (pedagogisch medewerker van Tom, 12).

Structuur en regels

Jeugdigen geven aan dat ze de structuur en de duidelijke regels als heel fijn ervaren op residentiële groep X: “Ja, het was wel gewoon euh, fijn. Ik vond, ja wat ik al zei, die tijd had ik echt nodig. Het was fijn want ik had eindelijk een beetje structuur in mijn leven weer om.. ja, ik mocht altijd wel een beetje gewoon doen wat ik zelf wou en nu had ik opeens regels” (Emma, 17). Een medewerker benoemt dat een andere jeugdige de regels op de groep als lastig ervaarde. De structuur die op de groep werd ervaren door de jeugdigen, werd gemist op het verblijf na overplaatsing volgens pedagogisch medewerkers. Uit de interviews komen geen duidelijke punten naar voren over wat de jeugdigen als niet fijn hebben ervaren op de groep. Eén jeugdige verklaarde alleen enkele huisregels als niet prettig te ervaren. In het interview 2,5 jaar na plaatsing, geeft hij aan dat hij bij de jeugdzorgorganisatie waar hij nu verblijft niets als fijn ervaart.

Stabiliteit

Overplaatsingen

Zoals eerder vermeld, zijn de jeugdigen herhaaldelijk verhuisd na plaatsing bij residentiële jeugdzorg X. Een opvallend aspect was dat de jeugdigen het verhuizen als heel heftig ervaren en dit voor instabiliteit zorgde: “Verhuizen doet heel veel met je. Sowieso de time-outs al, dan sta je weer met je spullen op straat. Dat voelde heel vervelend” (Emma, 17). Pedagogisch medewerkers rapporteren geen inzicht te hebben gehad in hoe de jeugdige dit heeft ervaren, of jeugdigen zouden het verhuizen wel als spannend hebben ervaren, maar het zou een stap zijn waar de jeugdigen aan toe waren. Volgens de medewerkers waren er afspraken en duidelijkheid. Ouder geeft aan dat het voor de jeugdige prima was, omdat het elke keer een verbetering was, maar dat het de ouder veel onrust gaf.

Ervaren van stabiliteit

In het algemeen werd residentiële groep X als stabiel ervaren. Een belangrijk aspect dat naar voren kwam door de jeugdigen en de ouder was de continuïteit van pedagogisch

medewerkers binnen de residentiële groep. Er was sprake van een consistente groep van medewerkers waar ze bij terecht konden. Dit werd anders ervaren bij de vervolgverblijven van de jeugdigen. Op de verblijven na overplaatsing zou er een hoog verloop van personeel zijn: “De onrust ook hè, van, van elke keer een andere begeleider, of dit is jouw begeleider en dit is je schuine begeleider, maar dan was je begeleider er niet, maar je schuine begeleider ook niet. Nou, bij wie moet je dan terecht?” (ouder van Emma, 17). Ook geeft ouder aan dat er op de verblijven na overplaatsing een aanspreekpunt ontbrak, waardoor er geen stabiliteit gecreëerd kon worden. Pedagogisch medewerkers benadrukten dat continuïteit van personeel structuur biedt in het leven van de jeugdigen: “Duidelijk echt een structuur, maar wel op die manier dat je naast elkaar blijft staan. Dus niet vanuit de hiërarchie” (pedagogisch medewerker van Tom, 12). Door deze continuïteit kan er beter worden aangesloten op de jeugdige en kan er een vertrouwensband worden opgebouwd. Echter geeft één medewerker aan dat de jeugdige niet de relatie aan kon gaan met medewerkers op residentiële groep X, terwijl dit bij het vervolgverblijf wel het geval was. Ze zou veel waarde hechten aan de medewerkers en lichamelijk contact als prettig ervaren.

Pedagogisch medewerkers geven ook aan dat het hebben van een huiselijke setting bijdraagt aan de stabiliteit van verblijf op residentiële groep X: “Euh, ze heeft daar echt wel euh, ze kende de groepsleiding hier en het gebouw. Echt wel even haar plek en heeft ze veel aan gehad. Hè, want ze kreeg ook stabiliteit” (pedagogisch medewerker van Loes, 16). Het gaat vooral om het hebben van een eigen plek. Dit werd bevestigd door een jeugdige: “En ik voelde me daar ook wel op m’n gemak, maar ik was wel euh, vooral op mijn kamer want ja, dat was natuurlijk mijn plekje. En de woonkamer was gezamenlijk” (Emma, 17).

Toekomst

Wat betreft het toekomstperspectief; de jeugdigen zelf en de pedagogisch medewerkers zien de toekomst van de jeugdigen positief in. De jeugdigen geven aan graag een plek voor zichzelf te willen, school goed op te pakken en een leuke baan te willen hebben. Dit wordt ook teruggezien in de ervaringen van de pedagogisch medewerkers, over hoe zij de toekomst van de jeugdigen zien en hoe de jeugdige zelf naar zijn of haar toekomst kijkt in de ogen van de medewerkers. Echter is het perspectief van de ouder anders. De ouder geeft aan de toekomst van haar kind niet zo rooskleurig in te zien en zich ook zorgen maakt: “Euh, over dat zij heel erg beïnvloed wordt door haar omgeving en dan helemaal euh, eigenlijk weer in de goot beland” (ouder van Emma, 17). Ook geeft een pedagogisch medewerker en de

jeugdige in de follow-up aan dat het toekomstbeeld van de jeugdige is veranderd na overplaatsing. Waar het toekomstbeeld eerst heel positief was, is het na overplaatsing minder hoopgevend. De medewerker geeft aan dat de jeugdige zich somber voelt en benoemt geen perspectief meer te hebben.

Discussie

Conclusie

Binnen dit onderzoek stond de volgende onderzoeksvraag centraal: *‘Wat zijn de ervaringen van jeugdigen, ouders en pedagogisch medewerkers in residentiële jeugdzorg X over een periode van 1,5 en 2,5 jaar ten aanzien van de uitkomsten ‘doelrealisatie’, ‘tevredenheid’ en ‘stabiliteit’?*

Het onderzoek wijst uit dat residentiële groep X over het algemeen positieve effecten had op de jeugdigen. Er vonden veel positieve bevorderingen plaats, ten aanzien van de uitkomst ‘doelrealisatie’. De ervaringen van de jeugdigen, ouder en pedagogisch medewerkers met betrekking tot uitkomst ‘doelrealisatie’ variëren incidenteel, wat wordt teruggezien bij het verloop van het welzijn, het netwerk en het ontvangen van therapie. Een belangrijke bevinding is de positieve groei in ontwikkeling. Ook vindt er een vooruitgang plaats ten aanzien van de schoolgang en de invulling van vrije tijd.

Jeugdigen en ouder zijn vanaf het begin van plaatsing tevreden over residentiële groep X. Jeugdigen ervoeren een fijn leefklimaat en goede begeleiding door de medewerkers. Echter verliep het contact tussen ouders en pedagogisch medewerkers gebrekkig. Na de overplaatsing naar vervolgvverblijven wordt er een afname in tevredenheid gezien bij de ouder en jeugdigen.

De continuïteit in pedagogisch medewerkers en de huiselijke setting droegen bij aan de stabiliteit van de jeugdigen. Er kon een vertrouwensband opgebouwd worden met de medewerkers, wat leidde tot een betere aansluiting bij de jeugdige. Opvallend zijn de ervaringen van de ouder in vergelijking met die van de jeugdigen over de uitkomst ‘stabiliteit’. De vele overplaatsingen, na het verblijf op de groep, brachten instabiliteit in het leven van de jeugdigen, wat resulteerde in negatieve ontwikkelingen op meerdere vlakken van de uitkomst ‘doelrealisatie’ en een verminderd toekomstperspectief. Er kan gesteld worden dat het stabiele verblijf en de tevredenheid over de hulp op residentiële groep X een voorwaarde was om tot positieve resultaten van behandeling te komen.

Reflectie

In de resultaten werd door de pedagogisch medewerkers aangegeven dat het welzijn van de jeugdigen wisselend is verlopen, door het gebrek aan perspectief, wat leidde tot verbale agressiviteit en agressiviteit richting objecten. Onderzoek van Munro & Ward (2008) bevestigt dat gedragsproblemen kunnen toenemen door gebrek aan perspectief en mogelijk gevolgen hebben die tot in de latere volwassenheid standhouden. Een mogelijke verklaring voor het wisselende verloop van het welzijn, zou kunnen zijn dat verblijf vaak voor kortere periodes aangeboden wordt op residentiële groepen (Mourits & Addink, 2021). Doordat de duur van deze plaatsingen relatief kort zijn, zou er een gebrek aan perspectief kunnen ontstaan, waardoor het welzijn als wisselend ervaren kan worden. Dit komt overeen met onderzoek van Courtney et al. (2018). Zij suggereren dat het welzijn verhoogd kan worden door een langdurig verblijf.

Ook komt er in dit onderzoek naar voren dat het welzijn en de ontwikkeling negatief bevorderd worden na overplaatsingen naar vervolgvverblijven. Deze negatieve ontwikkelingen worden vooral teruggezien bij de jeugdigen waar er meermaals een overplaatsing heeft plaatsgevonden. Door de vele overplaatsingen zien de jeugdigen steeds nieuwe omgevingen en verschillende pedagogisch medewerkers, wat leidt tot plaatsingsinstabiliteit. Ook dit kan leiden tot een gebrek aan perspectief (Konijn & van der Steege, 2013; NJi, 2019). Dit is in lijn met onderzoek van Christiansen et al. (2010), waarin er aangegeven wordt dat er een algemene consensus bestaat over dat het herhaaldelijk verhuizen een negatieve invloed heeft op de ontwikkeling en het welzijn van de jeugdigen.

Uit onderzoek van (Bailey, 2002) komt naar voren dat kleinschalige voorzieningen meer kansen bieden om toe te zien op maatwerk en het zorgen voor een beschermde leefomgeving. Deze vorm van voorzieningen zouden dit kunnen bieden, omdat er sprake is van continuïteit in pedagogisch medewerkers. Dit is tegenstrijdig met de bevindingen in dit onderzoek. De jeugdigen en de ouder geven aan dat op de verblijven na overplaatsing, dus de kleinschalige voorzieningen, er een hoog verloop van personeel was, waardoor er geen stabiliteit gecreëerd kon worden. Op residentiële groep X was deze continuïteit van medewerkers wel aanwezig. De jeugdigen konden altijd bij de medewerkers terecht, wat een gevoel van veiligheid gaf.

Zoals vermeld in de inleiding, komt uit onderzoek van Konijn et al. (1997) naar voren dat tevredenheid vaak betrekking heeft op de pedagogisch medewerker, maar dat er over de vorm, de inhoud en het resultaat van de hulp vaak ontevredenheid is. De resultaten in dit

onderzoek sluiten hier niet bij aan. De jeugdigen geven in dit onderzoek aan niet alleen een goede band te hebben met de medewerkers, maar ook tevreden te zijn over de hulp die ze ontvingen. Er werd veel in overleg gedaan en er waren geen snelle veranderingen op de groep, wat de jeugdigen als fijn ervaren. Dit kan verklaard worden door het positieve leefklimaat op residentiële groep X. Er waren onder andere een duidelijke structuur en regels, een goede band met groepsgenoten, continuïteit in pedagogisch medewerkers en de jeugdigen ontwikkelden een positief toekomstperspectief en streefden individuele groei na (Van Der Helm et al., 2009).

Beperkingen en krachten

Een kracht die dit onderzoek kent is dat er gebruik is gemaakt van verschillende perspectieven. Hierdoor kunnen de ervaringen zo goed mogelijk met elkaar vergeleken worden en kan er een specifiek beeld geschetst worden over de ervaringen in residentiële jeugdzorg X. Doormiddel van deze triangulatie wordt de validiteit en betrouwbaarheid versterkt (Farquhar et al., 2020).

Een kracht die hierbij aansluit is dat er bij elke jeugdige een pedagogisch medewerker heeft deelgenomen. Dit kan gezien worden als een kracht, omdat het perspectief van de medewerkers bij alle jeugdigen meegenomen kan worden. Zij hebben de jeugdigen van dichtbij meegemaakt op de residentiële groep en daardoor goed zicht gehad op de ‘doelrealisatie’, ‘tevredenheid’ en ‘stabiliteit’ van de jeugdigen.

Naast dat het onderzoek krachten kent, kent het ook beperkingen. Zo is er gebruikgemaakt van een kleine steekproef in dit onderzoek bij residentiële jeugdzorg X, waarbij er 4 jeugdigen werden geïncludeerd. Hierdoor heeft er geen volledige saturatie plaatsgevonden. Het bereiken van saturatie is echter wel een belangrijke indicator in kwalitatief onderzoek om te kunnen stellen of het een adequate steekproefomvang betreft (Hennink & Kaiser, 2022).

Aansluitend hierop hebben er maar één ouder en twee jeugdigen meegedaan aan het onderzoek. Het perspectief van ouders wordt in dit onderzoek beschreven aan de hand van de ervaringen van één ouder. De ervaringen van de jeugdigen verschilden incidenteel, waardoor het schetsen van een algemeen beeld werd bemoeilijkt. Door de geringe deelname van ouders en jeugdigen, heeft er geen verzadiging plaatsgevonden in de ervaringen naar de uitkomsten in residentiële jeugdzorg X.

Ook is in dit onderzoek de analyse van de data door enkel één onderzoeker gedaan.

Hierdoor is er kans op subjectiviteit in het onderzoek (Patias & Von Hohendorff, 2019). Dit heeft ertoe kunnen leiden dat de stem van de onderzoeker domineert over die van de participanten (Mason, 2002). Dit kan resulteren in een verminderde betrouwbaarheid.

Daarnaast is er gebruikgemaakt van een retrospectieve analyse. De kijk op vroegere situaties kan beïnvloed worden, doordat de situatie later anders is. Hierdoor bestaat het gevaar dat de participanten zich dingen anders herinneren, wat bijdraagt aan een verminderde betrouwbaarheid (Reulink & Lindeman, 2005). Ook heeft retrospectief onderzoek een lage bewijskracht (Eskes & Rood, 2020).

Ten slotte heeft er maar één follow-up meting plaatsgevonden. In dit onderzoek was onder andere het doel om inzicht te krijgen in de uitkomsten ‘doelrealisatie’, ‘tevredenheid’ en ‘stabiliteit’ in residentiële jeugdzorg X over tijd. Door gebruik te maken van follow-up metingen, kan er niet alleen gekeken worden naar wat de ervaringen zijn over de uitkomsten bij plaatsing in residentiële jeugdzorg X, maar ook naar wat er daarna overblijft van de uitkomsten (Van Yperen et al., 2017). Doordat er maar één follow-up meting heeft plaatsgevonden is het moeilijk een algemeen beeld te schetsen over de lange termijneffecten van de residentiële groep en is het verloop gebaseerd op één jeugdige. Hierdoor heeft er geen volledige verzadiging plaatsgevonden.

Aanbevelingen

Een aanbeveling voor vervolgonderzoek zou zijn om de onderzoeksgroep uit te breiden. Doordat er meer participanten worden geïnccludeerd, kan er beter in kaart worden gebracht wat de verschillende ervaringen zijn van de perspectieven in de residentiële jeugdzorg. Door de onderzoeksgroep uit te breiden, kan er volledige saturatie bereikt worden (Hennink & Kaiser, 2022).

Om de inter-beoordelaarsbetrouwbaarheid te vergroten zou er, bij de analyse van de data, gebruikgemaakt kunnen worden van de betrokkenheid van meerdere onderzoekers. In dit onderzoek is de analyse van de data enkel door één onderzoeker gedaan, wat mogelijk vertekening oplevert van de onderzoeksresultaten (Van Zwieten & Willems, 2007). Wanneer meerdere onderzoekers betrokken worden bij de analyse, is er meer consistentie in codes en interpretatie.

Een andere aanbeveling die hierbij aansluit is om gebruik te maken van ‘member checking’ om de nauwkeurigheid te vergroten in vervolgonderzoek (Morse, 2015). Hierbij worden de participanten betrokken bij het verifiëren van de resultaten (Birt et al., 2016). De

betrouwbaarheid wordt hierbij vergroot, doordat er een verminderde kans is op vooroordelen van de onderzoeker (Doyle, 2007).

Ten slotte zou een aanbeveling voor vervolgonderzoek zijn om gebruik te maken van meer follow-up metingen. Daarbij meegenomen dat deze metingen ook bij ouders en pedagogisch medewerkers zullen plaatsvinden. Hierbij kan er gekeken worden naar de lange termijn-effecten van de residentiële groep op de jeugdigen (Knorth et al., 2008)

Een aanbeveling voor de praktijk zou zijn om ouders meer te betrekken bij de hulpverlening. Uit onderzoek van Gorske et al. (2003) komt naar voren dat behandeluitkomsten positief ontwikkelen wanneer er ondersteuning plaatsvindt van de ouders aan de behandelactiviteiten. Het betrekken van ouders bij behandeling zou volgens onderzoek ook gerelateerd zijn aan de tevredenheid omtrent het contact tussen ouders en pedagogisch medewerkers (Geurts et al., 2010). In dit onderzoek komt naar voren dat het contact tussen ouders en medewerkers gebrekkig was en dat de ouder niet werd betrokken bij de behandeling, terwijl hier wel behoefte aan was vanuit de ouder.

Een andere aanbeveling voor de praktijk zou zijn om de interacties tussen de jeugdigen onderling op de groep te verbeteren. De ouder en pedagogisch medewerker waren in dit onderzoek van mening dat de jeugdigen op de groep elkaar negatief beïnvloeden. Het bevorderen van het sociale klimaat draagt bij aan positieve uitkomsten van behandeling (Van Der Helm et al., 2018). Een positief sociaal klimaat kan bijdragen aan het verminderen van antisociaal gedrag en het bevorderen van oplossingsgericht handelen (Leipoldt et al., 2019).

Ten slotte zou een aanbeveling voor de praktijk zijn om stabiliteit te creëren op de groep. Dit zou gerealiseerd kunnen worden door de opvoedingsomstandigheden voorspelbaar en consistent te maken (Riemersma et al., 2023). Jongeren geven aan dat wanneer ze een plaatsing als stabiel ervaren, zij zich hier thuis en veilig voelen (Moore et al., 2017).

Referenties

- Bailey, K. A. (2002). The role of the physical environment for children in residential care. *Residential Treatment for Children & Youth*, 20(1), 15–27.
doi.org/10.1300/j007v20n01_02
- Bastiaanssen, I., Kerkhof, L., Addink, A. (2019). *Speerpunten voor residentiële jeugdzorg*. Utrecht: Nederlands Jeugdinstituut.
- Birt, L., Scott, S., Cavers, D., Campbell, C., & Walter, F. (2016). Member checking. *Qualitative Health Research*, 26(13), 1802–1811. doi.org/10.1177/1049732316654870
- Christiansen, Ø., Havik, T., & Anderssen, N. (2010). Arranging stability for children in long-term out-of-home care. *Children And Youth Services Review*, 32(7), 913–921.
doi.org/10.1016/j.chilyouth.2010.03.002
- Courtney, M. E., Okpych, N. J., & Park, S. (2018). Report from CalYOUTH: Findings on the relationship between extended foster care and youth’s outcomes at age 21. Chicago, IL: Chapin Hall at the University of Chicago.
- De Lange, M., Addink, A., Haspels, M., & Geurts, E. (2015). Richtlijn residentiële jeugdhulp voor jeugdhulp en jeugdbescherming. Utrecht, Nederland: Nederlands Jeugdinstituut
- De Los Reyes, A., & Epkins, C. C. (2023). Introduction to the Special Issue. A Dozen Years of Demonstrating That Informant Discrepancies are More Than Measurement Error: Toward Guidelines for Integrating Data from Multi-Informant Assessments of Youth Mental Health. *Journal Of Clinical Child And Adolescent Psychology*, 52(1), 1–18.
doi.org/10.1080/15374416.2022.2158843
- Doyle, S. (2007). Member Checking with Older Women: A framework for negotiating meaning. *Health Care for Women International*, 28(10), 888–908.
doi.org/10.1080/07399330701615325

- Eskes, A., & Rood, P. (2020). Retrospectief cohortonderzoek. *TVZ/TvZ. Tijdschrift Voor Verpleegkundigen*, 130(2), 56–57. doi.org/10.1007/s41184-020-0263-2
- Farquhar, J., Michels, N., & Robson, J. (2020). Triangulation in industrial qualitative case study research: Widening the scope. *Industrial Marketing Management*, 87, 160–170. doi.org/10.1016/j.indmarman.2020.02.001
- Flick, U. (2018). *An Introduction to Qualitative Research* (6de editie). Sage Publications Ltd.
- Geurts, E., Noom, M., & Knorth, E. (2010). Betrokken ouders verbeteren hulpverlening. *Jeugd En Co. Kennis*, 2010(1), 28–36. doi.org/10.1007/s12450-010-0008-x
- Gorske, T. T., Srebalus, D. J., & Walls, R. T. (2003). Adolescents in Residential Centers: Characteristics and treatment outcome. *Children and Youth Services Review*, 25(4), 317–326. doi.org/10.1016/s0190-7409(03)00014-8
- Hennink, M., & Kaiser, B. N. (2022). Sample sizes for saturation in qualitative research: A systematic review of empirical tests. *Social Science & Medicine*, 292, 114523. doi.org/10.1016/j.socscimed.2021.114523
- Huefner, J. C., Ringle, J. L., Thompson, R. W., & Wilson, F. A. (2018). Economic evaluation of residential length of stay and long-term outcomes. *Residential Treatment for Children & Youth*, 35(3), 192-208. doi: 10.1080/0886571X.2018.1437375
- James, S., Wilczek, L., Kilian, J., Timonen-Kallio, E., Bravo, A., Del Valle, J. F., Formenti, L., Petrauskienė, A., Pivorienė, J., & Rigamonti, A. (2021). A Comparative Analysis of Residential Care: A Five-Country Multiple Case-Design Study. *Child & Youth Care Forum*, 51(6), 1031–1062. doi.org/10.1007/s10566-021-09666-6
- Jozefiak, T., & Kayed, N. S. (2015). Self- and proxy reports of quality of life among adolescents living in residential youth care compared to adolescents in the general population and mental health services. *Health And Quality Of Life Outcomes*, 13(1). doi.org/10.1186/s12955-015-0280-y

Jupp, V. R. (2012). *Methods of Criminological Research*. In *Routledge eBooks*.

doi.org/10.4324/9780203423981

Knorth, E. J., Harder, A. T., Zandberg, T., & Kendrick, A. J. (2008). Under one roof: A review and selective meta-analysis on the outcomes of residential child and youth care. *Children and youth services review*, 30(2), 123-140.

[doi:10.1016/j.chilyouth.2007.09.001](https://doi.org/10.1016/j.chilyouth.2007.09.001)

Konijn, C., & Steege, M. van der (2013). *Een beter aanbod voor langdurig uithuisgeplaatste kinderen. De residentiele hulp van Spirit jeugd en opvoedhulp herzien*. Jeugdkennis, Verdieping voor professionals, www.jeugdkennis.nl. Geraadpleegd op 26 mei 2024.

Konijn, C., Van de Wijgert, J., & Vermande, M. (1997). Cliënten over de Riagg-jeugdzorg: ontwerp en afname van een vragenlijst voor satisfactie en kwaliteitsbeoordeling door ouders en jeugdigen vanaf 9 jaar. Utrecht: Trimbos-insituut.

Leipoldt, J. D., Harder, A. T., Kayed, N. S., Grietens, H., & Rimehaug, T. (2019).

Determinants and outcomes of social climate in therapeutic residential youth care: A systematic review. *Children and Youth Services Review*, 99, 429–440.

doi.org/10.1016/j.chilyouth.2019.02.010

Leloux-Opmeer, H., Kuiper, C., Swaab, H., & Scholte, E. (2016). Characteristics of Children in Foster Care, Family-Style Group Care, and Residential Care: A Scoping Review.

Journal Of Child And Family Studies, 25(8), 2357–2371. doi.org/10.1007/s10826-016-0418-5

Leloux-Opmeer, H., Kuiper, C., Swaab, H., & Scholte, E. (2018). Similarities and differences in the psychosocial development of children placed in different 24-h settings. *Journal of Child and Family Studies*, 27(4), 1299-1310. [doi:10.1007/s10826-017-0955-6](https://doi.org/10.1007/s10826-017-0955-6)

Mason, J. (2002) *Qualitative researching*. (Second edition). Sage: Londen

- Moore, T., McArthur, M., Death, J., Tilbury, C., & Roche, S. (2017). Young people's views on safety and preventing abuse and harm in residential care: "It's got to be better than home". *Children and Youth Services Review*, 81, 212–219. doi.org/10.1016/j.chilyouth.2017.08.010
- Morse, J. M. (2015). Critical Analysis of Strategies for Determining Rigor in Qualitative Inquiry. *Qualitative Health Research*, 25(9), 1212–1222. doi.org/10.1177/1049732315588501
- Mourits, E. & Addink, A. (2021) Richting geven aan kleinschalig verblijf: een plek om zo thuis mogelijk op te groeien. *Nederlands Jeugdinstuut*. Geraadpleegd op 12 april 2024, via <https://www.nji.nl/publicaties/richting-geven-aan-kleinschalig-verblijf>
- Munro, E. R., & Ward, H. (2008). Balancing parents' and very young children's rights in care proceedings: decision-making in the context of the Human Rights Act 1998. *Child & Family Social Work*, 13(2), 227–234. doi.org/10.1111/j.1365-2206.2007.00542.x
- Nijhof, K. S., Laninga-Wijnen, L., Mulder, E., Van Domburgh, L., Popma, A., & Konijn, C. (2020). Kleinschalige groepen binnen de jeugdhulp: een eerste verkenning. *Kind en Adolescent*, 41(2), 187–204. doi.org/10.1007/s12453-020-00236-6
- NJi. (2019). Speerpunten voor residentiële jeugdhulp. Geraadpleegd op 26 mei 2024, via <https://www.nji.nl/nl/Download-NJi/Speerpuntenagenda-uitgebreide-versie.pdf>
- Patias, N. D., & Von Hohendorff, J. (2019). CRITÉRIOS DE QUALIDADE PARA ARTIGOS DE PESQUISA QUALITATIVA. *Psicologia Em Estudo/Psicologia Em Estudo*, 24. doi.org/10.4025/psicoestud.v24i0.43536
- Ramos, C., Stams, G. J., Stoel, R. D., Faas, M., Van Yperen, T., & Deković, M. (2006). Het meten van cliënttevredenheid in de jeugdzorg. *Kind en Adolescent*, 27(3), 99–105. doi.org/10.1007/bf03060989

- Reulink, N., & Lindeman, L. (2005). Kwalitatief onderzoek. Participerende observatie, documentanalyse, interviewen. Geraadpleegd op 25 mei 2024, van [http://www.cs.ru.nl/~tomh/onderwijs/om2%20\(2005\)/om2_files/syllabus/kwalitatief.pdf](http://www.cs.ru.nl/~tomh/onderwijs/om2%20(2005)/om2_files/syllabus/kwalitatief.pdf)
- Riemersma, Y., Harder, A., Zijlstra, E., Post, W. J., & Kalverboer, M. (2023). Static and dynamic factors underlying placement instability in residential youth care: A scoping review. *Children And Youth Services Review*, 155, 107298. doi.org/10.1016/j.chilyouth.2023.107298
- Riemersma, Y., Zijlstra, E., Post, W., Harder, A., Kalverboer, M. (z.d.). Onderzoek naar de uitkomsten van alternatieve vormen van residentiele jeughulp. Faculteit gedrags- en orthopedagogiek. Rijksuniversiteit Groningen.
- Rip, J., Hasami, S., Post, W., Zijlstra, E., Knorth, E. J., & Kalverboer, M. (2021). Perspectives of unaccompanied refugee children, their foster carers and guardians on placement success: Which factors predict multi-informant discrepancies? *Children and Youth Services Review*, 128, Article 106106. doi.org/10.1016/j.chilyouth.2021.106106
- Silva, C. S., Calheiros, M. M., Carvalho, H., & Magalhães, E. (2021). Organizational social context and psychopathology of youth in residential care: The intervening role of youth–caregiver relationship quality. *Applied Psychology*, 71(2), 564–586. doi.org/10.1111/apps.12339
- Southwell, J., & Fraser, E. (2010). Young people’s satisfaction with residential care: identifying strengths and weaknesses in service delivery. *PubMed*, 89(2), 209–228. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/20857888>
- Steege, M. van der, Wilde, E. J. de, Konijn, C., Holdorp, J., & Broekhoven, R. (2016). Korter als het kan: onderzoek naar en experimenteren met verkorting van de verblijfsduur van

jeugdigen die tijdelijk residentiële hulp nodig hebben (interne rapportage).

Amsterdam: Spirit.

Thoburn, J. (2016). Residential care as a permanence option for young people needing longer-term care. *Children and Youth Services Review*, 69, 19–28. doi.org/

10.1016/j.chilyouth.2016.07.020

Van Der Helm, P., Klapwijk, M., Stams, G., & Van Der Laan, P. (2009). ‘What works’ for juvenile prisoners: the role of group climate in a youth prison. *Journal of Children’s Services*, 4(2), 36–48. doi.org/10.1108/17466660200900011

Van Der Helm, P., Kuiper, C., & Stams, G. (2018). Group climate and treatment motivation in secure residential and forensic youth care from the perspective of self determination theory. *Children And Youth Services Review*, 93, 339–344.

doi.org/10.1016/j.chilyouth.2018.07.028

Van Schie, L., Mulder, E., Nijhof, K., Van Domburgh, L., Harder, A., Konijn, C., Kolkman, J., Kranenburg, M., Lekkerkerker, L., & Popma, A. (2020). *Longitudinale effectmonitor JeugdzorgPlus*.

https://www.jeugdhulp.be/sites/default/files/documents/Eindrapportage_kleine-groepen-bij-grote-problemen.pdf

Van Schie, L., Nijhof, K., Mulder, E., Kuiper, C., & Harder, A. (2023). The Impact of the Transformation Toward Small-Scale Residential Youth Care Facilities on Professionals: A Qualitative Study. *Residential Treatment For Children & Youth*, 40(4), 445–463. doi.org/10.1080/0886571x.2023.2262217

Van Yperen, T., De Wilde, E., Keuzenkamp, S. (2014) Outcome in zicht. Werken met prestatie-indicatoren in de jeughulp. Utrecht, Nederland: Nederlands Jeugdinstituut.

- Van Yperen, T., Veerman, J.W., Bijl, B. (2017). *Zicht op effectiviteit: Handboek voor resultaatgericht ontwikkeling van interventies in de jeugdsector*. Rotterdam, Nederland: Lemniscaat.
- Van Zwieten, M., & Willems, D. (2007). 10 Waardering van kwalitatief onderzoek. In *Bohn Stafleu van Loghum eBooks* (pp. 111–121). doi.org/10.1007/978-90-313-6373-5_10
- Williams, M., & Moser, T. (2019). The Art of Coding and Thematic Exploration in Qualitative Research. *International Management Review*, 15(1), 45.
<https://www.questia.com/library/journal/1P4-2210886420/the-art-of-coding-and-thematic-exploration-in-qualitative>

Bijlage A
Codeboom

Tabel 1

Codeboom van de verzamelde data

Hoofdcode	Subcode	Code
Doelrealisatie	Ontwikkeling	Verloop
		Zelfstandigheid
		Zelfontplooiing
		Algemeen ontwikkeling
		Doelen kind
		Vooruitgang
		Voor zichzelf kiezen
		Eigenschappen
		Vertrouwen/ wantrouwen
		Omgang met situaties
		Verantwoordelijkheid
		Corona
		Contact aangaan
		Grenzen uittesten
		Zelfredzaamheid
Welzijn		Verloop
		Gedrag
		Gevoelens
		Middelengebruik
		Algemeen welzijn
		Aanraking met de politie
		Krijgen van aandacht
		Op zichzelf zijn
		Lichamelijk contact
		Ontvangen van liefde
		Rust
Steun		
School		Verloop
		Algemeen school
		Aanpak van school
		School lastig
Bijbaan		Verloop
		Algemeen bijbaan
Netwerk		Verloop contact vrienden
		Contact vrienden
		Liefdesrelatie
		Verloop contact familie
		Contact moeder
		Contact vader
Contact zus		

		Contact andere familie Bezorgdheid ouder
	Vrije tijd	Verloop vrije tijd Dagbesteding Vrije tijd Sport Doen van huishoudelijke taken
	Extra hulp	Verloop therapie Algemeen therapie Ervaringen uit het verleden Contact met therapeut
Tevredenheid	Leefklimaat	Verloop ervaren wonen Regels op groep Betrokkenheid bij groep Taken op groep Algemeen groep Omgang met groep Sancties
	Begeleiding van pedagogisch medewerkers	Verloop contact medewerkers Omgang met medewerkers Contact met medewerkers Aanpak van medewerkers Hulp van medewerkers Mate van hulp Begeleiding bij verhuizen Omgaan met autoriteit
	Contact ouder met pedagogisch medewerkers	Contact ouder met medewerkers
	Structuur en regels	Regie Structuur Terugkom tijden Regels op groep
Stabiliteit	Overplaatsingen	Impact verhuizen Aantal keren verhuisd Tijd voor residentiële jeugdzorg X Verhuizen naar kleinschalige voorziening Uithuisplaatsing Time-out Ervaren van meer vrijheid
	Ervaren van stabiliteit	Wisseling van medewerkers Onrust Rust Aantal groepsgenoten Onrust ouder Huiselijke setting Plek voor zichzelf
	Toekomst	Algemeen toekomst

Kijk op toekomst door pedagogisch
medewerkers
Kijk op toekomst door ouder

Bijlage B Codelijst

Code	Subcode
Doelrealisatie : positief : vooruitgang	ontwikkeling
Doelrealisatie : positief : hulp van externen	hulp van externen
Doelrealisatie : positief : zelfstandigheid	ontwikkeling
Doelrealisatie : positief : therapie	therapie
Doelrealisatie : positief : zelfontplooiing	ontwikkeling
Doelrealisatie : negatief : contact moeder	contact familie
Stabiliteit : onrust ouder	ervaren van stabiliteit
Tevredenheid : positief : groep	leefklimaat
Doelrealisatie : positief : houding kind	houding kind
Doelrealisatie : doelen kind	ontwikkeling
Doelrealisatie : positief : omgaan met autoriteit	ontwikkeling
Doelrealisatie : positief : school	school
Doelrealisatie : negatief : bijbaan	bijbaan
Doelrealisatie : vrije tijd	vrije tijd
Doelrealisatie : contact vrienden	contact netwerk
Doelrealisatie : rust	welzijn
Doelrealisatie : negatief : contact vrienden	contact netwerk
Doelrealisatie : therapie	therapie
Tevredenheid : positief : groepsleiding	begeleiding van medewerkers
Tevredenheid : regels op groep	leefklimaat
Tevredenheid : regie	leefklimaat
Tevredenheid : terugkom tijden	leefklimaat
Stabiliteit : verhuizen naar kleinschalige voorziening	overplaatsingen
Tevredenheid : positief : begeleiding bij verhuizen	begeleiding van medewerkers
Stabiliteit : positief : toekomst	toekomst
Stabiliteit : rust	ervaren van stabiliteit
Stabiliteit : plek voor zichzelf	ervaren van stabiliteit

Stabiliteit : begeleiding nodig	begeleiding van medewerkers
Doelrealisatie : steun	welzijn
Stabiliteit : begeleiders kijk op toekomst	toekomst
Doelrealisatie : positief : doen van huishoudelijke taken	vrije tijd
Doelrealisatie : school lastig	school
Doelrealisatie : negatief : liefdesrelatie	contact netwerk
Doelrealisatie : krijgen van aandacht	welzijn
Doelrealisatie : liefdesrelatie	contact netwerk
Doelrealisatie : ervaringen uit het verleden	therapie
Doelrealisatie : voor zichzelf kiezen	ontwikkeling
Doelrealisatie : negatief : welzijn	welzijn
Doelrealisatie : contact aangaan	ontwikkeling
Doelrealisatie : gevoelens	welzijn
Doelrealisatie : negatief : wantrouwen	ontwikkeling
Doelrealisatie : negatief : contact vader	contact familie
Doelrealisatie : eigenschappen	ontwikkeling
Doelrealisatie : dagbesteding	vrije tijd
Doelrealisatie : positief : contact moeder	contact familie
Doelrealisatie : ontvangen van liefde	welzijn
Tevredenheid : contact begeleiding met ouder	contact medewerkers met ouder
Doelrealisatie : welzijn algemeen	welzijn
Doelrealisatie : gedrag	welzijn
Doelrealisatie : lichamelijk contact	welzijn
Tevredenheid : betrokkenheid bij groep	leefklimaat
Doelrealisatie : manier van omgang met situaties	ontwikkeling
Doelrealisatie : positief : contact met zus	contact familie
Doelrealisatie : negatief : contact met zus	contact familie
Doelrealisatie : ex vriend	contact netwerk
Doelrealisatie : negatief : houding kind	houding kind
Tevredenheid : omgang met leiding	begeleiding van medewerkers

Doelrealisatie : positief : contact andere familie	contact familie
Doelrealisatie : contact met therapeut	therapie
Tevredenheid : positief : contact met leiding	begeleiding van medewerkers
Doelrealisatie : positief : bijbaan	bijbaan
Doelrealisatie : aanraking met de politie	welzijn
Tevredenheid : de aanpak van de leiding	begeleiding van medewerkers
Doelrealisatie : positief : welzijn	welzijn
Tevredenheid : ervaringen van wonen	leefklimaat
Tevredenheid : negatief : omgang met groep	ervaren van stabiliteit
Stabiliteit : aantal groepsgenoten	ervaren van stabiliteit
Doelrealisatie : persoonlijkheid	ontwikkeling
Doelrealisatie : positief : iets betekenen voor anderen	overig
Stabiliteit : negatief : toekomst	toekomst
Doelrealisatie : algemeen beeld van jeugdzorg	overplaatsingen
Doelrealisatie : op zichzelf zijn	welzijn
Doelrealisatie : negatief : omgang met groep	leefklimaat
Doelrealisatie : negatief : zelfontplooiing	ontwikkeling
Tevredenheid : negatief : hulp van leiding	begeleiding van medewerkers
Doelrealisatie : negatief : zelfstandigheid	ontwikkeling
Tevredenheid : positief : hulp van leiding	begeleiding van medewerkers
Doelrealisatie : negatief : school	school
Tevredenheid : negatief : contact met leiding	begeleiding van medewerkers
Doelrealisatie : verantwoordelijkheid	ontwikkeling
Stabiliteit : tijd voor residentiële jeugdzorg X	overplaatsingen
Doelrealisatie : negatief : contact andere familie	contact familie
Doelrealisatie : positief : contact met vader	contact familie
Doelrealisatie : positief : contact vrienden	contact netwerk
Doelrealisatie : negatief : therapie	therapie
Doelrealisatie : negatief : middelengebruik	welzijn
Stabiliteit : negatief : time-out	overplaatsingen

Stabiliteit : negatief : uithuisplaatsing	overplaatsingen
Doelrealisatie : grenzen uittesten	ontwikkeling
Doelrealisatie : negatief : niet aan regels houden	houding kind
Doelrealisatie : motivatie	welzijn
Doelrealisatie : zelfredzaamheid	ontwikkeling
Doelrealisatie : positief : vertrouwen	ontwikkeling
Stabiliteit : negatief : impact verhuizen	overplaatsingen
Stabiliteit : aantal keren verhuisd	overplaatsingen
Stabiliteit : onrust	ervaren van stabiliteit
Doelrealisatie : negatief : gevoel van alleen zijn	welzijn
Stabiliteit : ervaren van meer vrijheid	overplaatsingen
Doelrealisatie : bezorgdheid ouder	contact familie
Tevredenheid : sancties	leefklimaat
Doelrealisatie : positief : middelengebruik	welzijn
Doelrealisatie : aanpak van school	school
Tevredenheid : mate van hulp van leiding	begeleiding van medewerkers
Doelrealisatie : corona	ontwikkeling
Doelrealisatie : positief : ontwikkeling	ontwikkeling
Stabiliteit : wisseling van begeleiding	ervaren van stabiliteit
Stabiliteit : positief : impact verhuizen	overplaatsingen
Stabiliteit : kijk van ouders op toekomst	toekomst
Tevredenheid : negatief : omgaan met autoriteit	begeleiding van medewerkers
Tevredenheid : taken op de groep	leefklimaat
Doelrealisatie : negatief : ontwikkeling	ontwikkeling
Doelrealisatie : verloop welzijn	welzijn
Doelrealisatie : verloop contact	contact familie
Doelrealisatie : verloop ontwikkeling	ontwikkeling
Doelrealisatie : verloop school	school
Doelrealisatie : verloop bijbaan	bijbaan
Doelrealisatie : verloop vrije tijd	vrije tijd

Tevredenheid : verloop ervaren wonen

leefklimaat

Doelrealisatie : verloop therapie

therapie

Bijlage C

Interviewleidraad kind

Kind: (bij overplaatsingen levenslijn en huizen, bij 16- groep ook levenslijn).

Dag ...

We hebben nu een aantal vragenlijsten ingevuld over hoe het met jou gaat en hoe jij het hier ervaart. Ik zou jou graag nog een aantal vragen stellen over hoe het met jou is gegaan sinds je bij [plek start onderzoek] bent komen wonen. Vind je dat goed?

Doelrealisatie:

Dit is een lijn met jouw leven. Hier leerden wij elkaar kennen en kwam je bij wonen. Weet je dat nog? Bij verhuizing: ik leg een huisje neer op het moment dat je bent verhuisd.

Hoe is het met jou gegaan sinds [de start van het onderzoek/eerste plek]?

Hoe je je gevoeld sinds [de start van het onderzoek/eerste plek]?

➔ Eventueel vragen naar school/werk, vrije tijd, sociaal netwerk, extra hulp indien de jongere dit zelf niet aangeeft

(bij verschillende plekken alles per vorm bespreken; als eerste woonde je op deze plek; hoe ging het met jou; hoe voelde je je toen?, hoe ging het op school etc.)

Tevredenheid hulp:

Zou je de plek/verschillende plekken voor mij willen inkleuren? Waar denk je aan bij die plek? (alleen bij overplaatsingen)

Jij woont hier nu maanden. Hoe heb jij de hulp hier tot nu toe ervaren? Wat vond je fijn, wat vond je niet fijn?

[bij instabiel verblijf]; Hoe heb je de hulp bij ... ervaren? Wat vond je fijn, wat vond je niet fijn?

(per vorm uitvragen)

Stabiliteit:

Bij stabiliteit verblijf: Jij verblijft hier nu 1,5 jaar, hoe is dat voor jou?

Bij instabiel verblijf: Jij bent sinds de start van het onderzoek .. keer verhuisd, hoe is dat voor jou? Hoe vond je dat?

Hoe kijk jij naar de toekomst?

Bijlage D

Interviewleidraad professional en ouder

Pedagogisch medewerker/ouder:

Dag ...

u/Je hebt nu een aantal vragenlijsten ingevuld over hoe het met [kind] gaat en hoe hij/zij het hier ervaart. Ik zou u/jou graag nog een aantal vragen stellen over hoe het met [kind] is gegaan sinds hij/zij is gestart met het onderzoek [mogelijk] bij jullie is komen wonen. Vind u/je dat goed?

Doelrealisatie:

Hoe is het met [kind] gegaan sinds [de start van het onderzoek/eerste plek]?

Hoe heeft [kind] zich gevoeld sinds [de start van het onderzoek/eerste plek]?

- Eventueel vragen naar school/werk, (vrije tijd), sociaal netwerk, extra hulp bij verschillende plekken alles per vorm bespreken

Tevredenheid hulp:

[kind] woont hier nu maanden. Hoe heeft [kind] het hier ervaren? Wat vindt hij/zij fijn? En niet fijn?

[bij instabiel verblijf – alleen ouders]; hoe heeft uw kind woonplek ... ervaren? Wat vindt hij/zij fijn? En niet fijn?

(per vorm uitvragen)

Stabiliteit:

Bij stabiliteit verblijf: [kind] woont hier nu 1,5 jaar; hoe is dat voor hem/haar?

Bij instabiel verblijf (kan alleen bij ouder): [kind] is sinds de start van het onderzoek ... keer verhuisd, hoe is dat voor hem/haar?

Voor pm'er bij instabiel verblijf:

Bij verhuizing jeugdige: [kind] is verhuisd, hoe is dat voor hem/haar?

Bij instabiliteit verblijf (bij laatste pm'er): [kind] woont hier nu ... maanden; hoe is dat voor hem/haar?

Hoe kijkt hij/zij naar de toekomst?

Bijlage E

Interviewleidraad follow-up meting

Kind:

Dag ...

Een jaar geleden hebben we elkaar voor het laatst gezien. Nu wil ik graag weten hoe het dit afgelopen jaar met jou is gegaan. Vind je dat goed?

Ik heb een levenslijn meegenomen. Deze lijn staat voor het afgelopen jaar. Het begin van de lijn is het moment dat wij elkaar voor het laatst hebben gezien voor het onderzoek en het einde van de lijn is nu. Ik heb huizen meegenomen en stenen en bloemen. De huizen mag je neerleggen op de momenten dat je bent verhuisd. De stenen staan voor niet leuke herinneringen en de bloemen voor leuke herinneringen. Je hoeft niet alles te gebruiken.

Doelrealisatie:

- ➔ Ik zie een aantal bloemen en stenen liggen. Waar staan deze voor?
 - Mogelijke vragen: Hoe was dat voor jou? Wat gebeurde er toen? Hielp iemand jou? Hoe ben je hiermee omgegaan? Had het gevolgen? Hoe kwam dat? Hoe ging het voor die tijd, hoe ging het daarna?
- ➔ Ook vragen naar welzijn (gevoeld), school/werk, vrije tijd, sociaal netwerk, extra hulp; indien de jongere dit zelf niet aangeeft

Daarnaast vragen naar de stabiliteit (verloop) van het welzijn, school, vrije tijd, sociaal netwerk, extra hulp (is dit veranderd gedurende het jaar)

Tevredenheid hulp:

Zou je de plek/verschillende plekken voor mij willen inkleuren? Waar denk je aan bij die plek? (mag ook woorden zijn als kleuren te kinderachtig is)

Jij woont hier nu maanden. Hoe heb jij de hulp hier het afgelopen jaar ervaren? Wat vond je fijn, wat vond je niet fijn?

[bij instabiel verblijf]; hoe kijk je terug op de verschillende woonplekken (fijn en niet fijn uitvragen)? Wat heeft hiervoor gezorgd?

Daarnaast vragen naar de stabiliteit van de gevoelens ten opzichte van de woonvorm (specifiek vragen naar thuisgevoel). (hoe is het verloop over tijd geweest).

Stabiliteit:

Bij stabiliteit verblijf: Jij verblijft hier nu ... maanden, hoe is dat voor jou?

Bij instabiel verblijf: Jij bent het afgelopen jaar .. keer verhuisd, hoe is dat voor jou? Hoe vond je dat?

Hoe kijk jij naar de toekomst?